

Heemstede, 14 Dec. '70.
Zembrandthlaan, 92.

Brief no 1

Beste Neef!

Mag ik de vrijheid nemen je zo te noemen? Schrijfster is de 8^e dochter van je, tante Non. Wij zijn met zes zusters geweest, de vierde is op 25^e j. leeftijd te Arnhem gestorven, nu zijn we nog met 2 en vijven in leven. De Pilon had zes kinderen 2 jongen, 3 meisjes, toen mijn moeder met hem trouwde. Er is nu nog één zuster in leven. Ze woont vlak bij ons in Wardt 83 jaar.

Ik ben op m'n 47 jaar getrouwd, tot die tijd bij mijn moeder geweest, dus ook de oorlog met 2 en ellende in Heemstede samen doorgebracht. Tot die tijd ook het grote portret van grootvader van Dolder gezien en ook een groot portret van mijn moeder met haar neefje en nichtje, die na de dood van hun moeder, bij onze grootmoeder een

Thalfrusters van grootvader van Dolder, wonende Brugstraat Arnhem. Vandaar heeft ze in Terland bij een kolonel's familie gewoond, eerst als gouvernante en toen meer als gezelschap voor de moeder. Ze is toen weer naar Indië teruggegaan omdat haar broer Bert overleden was en ze had hem beloofd, dat 2 en vier kinderen niet in een weeshuis moest laten stoppen, maar toen ze in Indië aankwam waren ze al opgenomen door haar jongste broer onse boen Henri, die geen kinderen had. Aan boord van die reis terug naar Indië heeft ze kennis gemaakt met enkele zendingszusters. Dat heeft zo'n indruk op haar gemaakt ze heeft zich toen als zendingszuster opgegeven en is '20 bij de zending te Bandjermasin geplaatst, en daar heeft ze mijn vader ontmoet, weduwnaar met zes kleine kinderen. Onze grootmoeder keurde het niet goed, maar ja, op zo'n afstand.

tehuis kregen. Prachtige grote portretten, ze hebben al die jaren bij ons thuis gehangen. Kan het dat je vroeger "Jack" genoemd werd? Zo noemde mijn Moeder jullie: dat zijn Laurie en Jack. Maar ik had een idee, dat de tijd van de foto Amsterdam was, zo op de Keizersgracht of Prinsengracht. Maar je schrijft van dat grootmoeder v. Dolder, jullie in Indië verzorgd heeft. Ik keek natuurlijk naar de kleren, zo helemaal Hollands, zwarte kousen en zwarte laarzen. Maar die droegen ze vroeger in Indië zeker ook?

Antwoord op de vraag hoe is mijn moeder in Bandjermasin gekomen? Toen mijn Moeder in 1890 uit Holland en nog wel uit Amsterdam kwam en op de plantage bij haar oudste broer Bert moest wonen, hield ze het er niet lang uit en is gouvernante geworden bij de familie Randberg in Batavia. Toen ze haar overtocht terug naar Holland had verduind, ging ze, eerst logeren bij twee Tantes,

In Bandjermasin zijn de eerste drie geboren, waaronder schrijfster. Vader ging met de grotere broers en zusters met verlof naar Holland, want ze moesten naar school. Mijn Moeder had 3 babies en haar grote trek naar Holland was verloren gegaan door het overlijden van haar beide Tantes in Arnhem. Zij heeft de verlofstijd, met ons drietjes op de Tenger doorgebracht. Na de verlofstijd kwam mijn vader in 1908 te Madisen, daar zijn we 6 jaar gebleven. Daarna Semarang en daarna Djokja, van daar in 1911 naar Holland. Vader is in 1912 weer alleen naar Indië gegaan, Wij zijn eerst in 1912 te Kampen, toen in 1914 in Arnhem, van daar in 1924 naar Weesp, voor de studie van mij en mijn jongste zuster en daarna in 1930 in Heerhede. In 1954 is ze voor een paar maanden in den Haag en daarna korte tijd bij mijn getrouwde zuster in Scheidam. Ze heeft een kort ± 3 weken ziekbed gehad.

IV

Dus "Tante Non" is na 1911 niet meer in Indië geweest. Mijn vader heeft de 1^e Wereldoorlog in Indië te Cheribon gezeten te samen met een dokter, die daar onderwijzer was. Na zijn pensionering heeft hij nog een reis om de wereld gemaakt. Wel familie in Amerika opgeroekt en daarna Holland. Na een paar maanden voorgoed naar Indië te Bandung. In de Japetijd op 93 j. leeftijd overleden, hij heeft niet in 't kamp hij was al te oud en 2 dokters moesten bij hem blijven tot zijn dood, daarna gingen ze ook in 't kamp.

Ik ben niet aangewerig geweest bij het opbreken van het onderlijk huis, dus ik zou niet kunnen zeggen of er nog portretten overgebleven zijn. Ze zijn nog wel in mijn herinnering.

De vader en grootvader van grootpapa v. Golder zijn inderdaad predikanten geweest in Utrecht. Grootpapa werd ook bestemd

voor dominee, maar koos een akontuurlijke
weg en ging naar Indië en had geluk,
kwam Schatwijk terug.

Mag ik nu een vraag stellen? Hoe kwam
omke grootmoeder van uit Texas naar
Indië, weet je dat?

En nog één vraag. Weet je iets van de
kinderen van mijn oom Bert? Toen wij
in Arnhem waren, heeft een Albert Spoelstra
in Wageningen gestudeerd. Hij was zoon
van Helen v. Dolder getr. met Spoelstra. Hij is
als landmeter naar Indië gegaan en hebben
daarna niets meer van hem gehoord.

Helen v. Dolder had nog een zuster en
twee broers.

Wat een relaas! Ik hoop een beetje
duidelijker gemaakt te hebben.

Met vriendelijke groeten
uw nicht

J. v. d. Bron-
Pilon

Heemstede 18-11-'70.

Beste neef Lucien,

Bruf²

Hartelijk dank
voor de vlugge beantwoording van mijn
vragen. Je hebt me heel blij gemaakt
met het bericht, dat Albert Spoelstra
niet alleen nog in leven is, maar het
goed heeft met een enige vrouw en
zoon. Je wonen niet ver weg, bij Ken-
nen Leidsendam, maar komen er nu
praktis niet meer. Ja, als we ouder
worden en gaan nadenken, zijn er al
heel veel heengegaan, maar ze zijn nog
gelukkig in onze gedachten.

Is het erg veel moeite om te gelegen-
heid, Alberts a dres op te geven?

Dit als bijvoegsel van mijn man's
verhaal. Tot een volgende keer, zullen we
maar schrijven. 't Laatste is nog niet in
Zicht.

Met vriendelijke groeten je

Nicht Jen v.d. Bo
Pelou

Heemstede, 28 dec. '70.
Zembrandlaan 32.

Brief no 3

Beste Lucien,

Hartelijk dank voor het adres van de Gooelstraat. Ik zal ze zeker bij gelegenheid schrijven. Je bent voor ieder blij als die uit de Jappenkampen gezond gekomen is. Onze verliezen zijn allereerst de oudste halfzuster, Toon's eerste vrouw, die verpleegster was. Mijn halfbroer Piet, de vogel is uit het kamp gekomen, maar zijn vrouw moeder van vijf kinderen is overleden. Na de bevrijding zijn deze twee mannen hertrouwt. Piet met een vriendin van zijn vrouw en Toon heeft de familie af en joekt mij er uit. Hij zijn nu bijna 23 jaar getrouwd. Met een verschil, zij bent al 58 jaar getrouwd!

Hij zijn in Heemstede getrouwd en wonen er nu nog. Eerst een paar jaar bij mijn moeder in, dat ging niet meer en toen mijn broer Piet een huis kocht, konden wij in zijn portierre

Holland en moeder met 3 baby's naar Java. Tante Betsy van Dolder in Arnhem was met overleden. Na vaders verlof werd hij in Madaien geplaatst, daar hebben we 6 jaar gewoond. Daar zijn de drie jongere zusters geboren, 2^e, 4^e Johoba, Johanna Pilon (grootvaders naam Jacob werd vriendelijk gemaakt.) 5^e Eunice, Johanna Pilon (een bijbelnaam, moeder van Timotheus) 6^e Cornelia Johanna Pilon (vader herinnerde nog een tante, die zo heette.) Corrie is in '38 als lerares Duits te Batavia benoemd, heeft Jappenkamp overleefd, is een paar maanden naar Nieuw Zeeland geweest, weer terug gekerd naar Batavia, om later voorgoed naar Holland. Eunice, benoemd aan dezelfde H.P.S., alles was kant en klaar besproken, toen in Mei voor ons de oorlog uitbrak. Zij heeft dus de oorlog in den Haag meegemaakt en moeder en ik in Heemstede.

Nog iets grootvader van Dolder, had

Areken en daar wonen we nu nog al bijna
20 jaar. Piet is overleden en zijn weduwe woont
nu met de jongste stiefdochter en haar
man en 3 kinderen aan de oerkaat van
ons. Bij dit nichtje hebben we op 2^e Herstdag
een Minnetje gehad met 2^e m 14. Heel gerellig!
Toon en Jo, de eenige overlevende van de andere
beiden 82 j. en de jongste was Paulientje
8 j. oud. Nu zal ik je vertellen van onze na-
men: Mijn vader had geen susters en mijn moe-
der ook niet, Samen kregen ze 6 dochters.

Mijn moeders naam Johanna, ze heette al
een stiefzuster, dus we kregen Johanna allen
als 2^e naam. In Bandjermasin werden drie
dochteren geboren: 1^e Elisabeth, Huldor Johanna, Kibbel-
mina, Helena, Pilon. D^e Maria, Abelteje, Johanna
Pilon (mijn vader zei er is een Elisabeth, dus ook
maar een Maria) 2^e Jennigje Johanna Pilon
(genoemd naar de 1^e vrouw van mijn vader, ze
was uit Oerijssel, daar hoor je die naam veel). Toen
ik 5 weken was vertrokken we Bandjermasin.
Mijn vader met de andere kinderen naar

Voer ik weet één halfbroer en twee half
zusters, Tante Betsy en Tante Henriette.
De naam van de broer weet ik niet meer
maar hij was bij 2 onderwijs in Batavia
woonde op Salemba. Er hingen mooie
duidelijke foto's thuis. Hij had 2 dochters
Hettie en Betsy v. Dolder. Hettie met een
Engelmaan Robertson getrouwd en Betsy met
een zoon van de Leidse Ds. Drost. Herman
Drost. Beiden overleden. Hadden 4 kinderen
2 jongens en 2 meisjes. De fam. Drost is naar
Holland gekomen na Wereldoorlog I. Hobben in
Schereningen en daarna in Nijmegen gewoond.
Wij gingen wel met elkaar om als kinderen,
maar nu zijn ze over de wereld verspreid.
De derde tante heb ik alleen de naam Lorend noe-
men door middel van nicht Betsy Drost-v. Dolder.
Zij heeft ook in Batavia gewoond.

Toen wij in 1914 in Arnhem kwamen wonen,
heeft onze moeder het huis laten zijn naar de fam.
milie gewoond heeft, Het stond er nog op het
Willemsplein, ze herinnerde nog, dat haar jongste

III broer, mijn zoon Henri, daar de trappen van het saas-terrin gevallen is. Toen ^{in 1914} was er de Betuwe bank gestijgd. Daarna zijn grootvader en grootmoeder naar „de Beele” verhuisd, waar grootvader in 1878 is overleden. Wij hebben toen tertijd de buitenplaats bereocht. Nu heb ik in het boek van Jhr. de Jonge weer over „de Beele” gelezen. Hij woont in een verbouwd gedeelte. Dat het grote huis afgebroken zou zijn weet ik niet. De Duiters hebben er wel erg huisgehouden.

De portretten van grootvader, die bij ons thuis hingen zijn verdwenen, nadat ik thuis het huis verliet. Waar de boel gebleven is weet ik niet. Ik vermoed de gemeente reiniging. Niemand heeft meer ruimte om zulke grote portretten te bergen. Naar ½ familie portret album is gebleven weet ik ook niet. Mijn gelegen is mijn enige rijke schat.

Heb jij geen contact met zus, noemde wij haar, enige dochter van je zuster Laurij?

Hij woonde voor de oorlog op 't Smeelwinkplein.
Haar beide broers zijn overleden. Heeft zij
geen oude portretten?

Ik hoop, dat ik niet te verward heb
geschreven. De brief is verlaat, is blijven
liggen door de drukte. Toen ijs en
sneeuw kwam en dat op 't einde van
't jaar moest ik ook Toon's boodschap-
pen doen. Hij komt er niet uit als het
glad is, heel wijs! Maar nu gaat alles
weer zijn gewone gang.

Hartelijke groeten ook aan je
vrouw, nog onbekend voor ons.

Van je nicht

Jen v.d. Kroon-
Lilou

Heemstede, 21 Jan. '91.

Brief naar

Beste Lucien,

Vanmorgen je brief ontvangen. Nog vlug gelezen voordat we een oude vriend, 86 jaar, de laatste eer gingen brengen. Gelukkig in Heemstede, Joan kende hem zolang we getrouwd zijn, dus 23 jaar, maar ik kende hem al 40 jaar, we hebben 20 jaar inderdelfte Tennis club gereten en hebben zeer vrolijke tijd gehad. Heeft 5 maal de 4 daagse gelopen, en heeft het moeten doorworstelen om de laatste 2 jaar hulp behoevend te moeten zijn en kon niet thuis verpleegd worden. Gelukkig, dat we niet weten hoe wij nog aan ons eindje zullen komen. Nu je vragen beantwoord. Die tante Betsy kan zijn, die 75 jaar oud in Arnheim Brugstraat, is overleden in 1900. Het klopt want ik ben in 1901 geboren en toen was ze kort te voren overleden. Moeder met 3 jonge kinderen in Kandjermasin geboren

IV
maar niet uit mijn mouw schudden.

We hebben een verjaars kalender hangen en proberen er zo nu en dan eens op te kijken, anders vergeten we ze.

Hier inde buurt bellen ze ons op en dan komen we opdraven als het gaat.

Adressen weet ik helemaal niet, de zusters weten ons adres en als er iets ~~is~~ bellen ze ons op of schrijven. Iedereen heeft 2 druk op zijn manier. Al ben je gepensionneerd, toch ben je soms nog drukker dan te voren. Twee van ons zijn getrouwd en de mannen zijn gepensionneerd. De jongste zuster moet nog een paar jaar werken. Gisteravond moest ik stoppen met schrijven, omdat mijn neef uit Israël kwam, bracht twee Jaffa's mee zelf geplukt van de boom. Hij was al een paar keer geweest, maar toen waren we nog niet thuis van de begrafenis. Hij is de oudste zoon van mijn halfbroer Piet, de oogarts, een paar jaar geleden overleden. Hij zelf heeft

is niet met vader naar Holland met vert of
gegaan.

Ik kan nooit contact hebben gehad met
deze tante Betsy en haar zusters, want toen
was ik nog niet geboren. Maar de naam
Hoola van Nooten heb ik horen noemen tus-
sen mijn moeder en een andere tante Betsy
een nicht van mijn moeder, getrouwd met
Herman Drost. Zij was een dochter van
een stiefbroer van mijn grootvader, waar
hij gestorven is met ik niet, maar wel weet
ik dat hij in Batavia gewerkt heeft.

Daar hingen prachtige foto's van huis
en tuin van mensen bij ons thuis.

In Arnhem hebben wij in de van Pallandt-
straat 78 gewoond. Toen ter tijd
stond het huis, waar mijn grootouders
gewoond hebben op 's Millersplein.

Best mogelijk, dat het vroeger toen zij
er woonden Janskeuter singel heette.

Nu mijn geboortedatum 12 Mei 1901,
maar spaar me voor de rest, kan ik 20

5 kinderen. Twee oudste beginnen aan de
medische studie in Amsterdam. De oudste
Pieter gaat 5 Febr. trouwen. Een groot
feest staat ons te wachten. Zo is het leven,
de eene gaat heen, en dan hebben we meer
vreugde aan de jonge lui.

Ik hoop, dat alles goed gaat met je
breuk. Meestal is het niet zo erg, zegt men.
Toon heeft ook zo'n lastpast, een liesbreuk
nog uit Jappe kamp, maar als hij er in
blijft heeft hij geen last, maar o, mee! als
hij er uit wijpt en niet zo gauw er meer in gaat.
Hij heeft hem nog altijd. Het lastige is
je moet plat liggen voor je breuk en dat
kan Toon niet voor zijn kortademigheid
ligt hij 3 kussens hoog.

Nu stop ik, het allerbeste en hart-
groeten ook aan je van ons beiden
je Jen.

Dr. Blom had 3 jongens en 3 meisjes toen hij met tante Non trouwde. Daaraan nog een zuster in leen, 8 3 jaar voort vlak bij ons.

genomige is op haar 47^e jaar getr., voor die tijd bij haar moeder ~~woonde~~ in Heerharka

Tante Non heeft na haar komst in Indië bij haar broer Bert gewoond, hield het niet lang uit, werd gouvernante bij de familie Landberg in Batavia. Toen ze haar overtocht naar Holland had verduid ging ze eerst logeren bij Gantes (halfzusters van grootvader Van Dolder) woonde Brugstraat Arnhem. Van daar naar Terland waar ze bij een koloniesfamilie als gouvernante en toen meer als gezelschap. voor de moeder

Toen was naar Indië, omdat haar broer Bert was overleden (dat was 1894) ze had hem belofde de 4 kinderen met in een weeshuis te stoppen, maar toen ze in Indië aankwam bleken de 4 al bij familie opgenomen.

Aan leerd kennis gemaakt met zendingen en zo onder de indruk v/h werk dat ze zeek op gaf als zuster, kwam in Boudgermassen te recht

In B drie geboren waarvan zij de jongste Na B. domini met verlof met de oudere broers + zusters. Tante Non had niets meer dat haar verband met Holland omdat de toulis inkussen overled was. Zij ging met de 3 dochters naar de Tenggeren

Na verlof: Maduin 6 jaar gebleven, daarna Semarang, Joegya, van daar in 1911 met verlof Vader in 1912 allere naar Indië. Tante Non in 1912 te Kampen, later 1914 Arnhem, van daar in 1927 naar West ^{de streek van} voor mij en mijn jongste zuster en daarna in 1930 Heerharka, 1954 een paar maanden in Den Haag en daarna korte tijd bij mijn gebroeders zuster in Schiedam waak ze na een zekere van 3 reiken gestorven is

Vader Pelon gedurende 1^e wereldoorlog in India te
Cherbon te samen met een dokter die daar onderzeker is
gewest

Na pensioenering een reis om de wereld, in Amerika
daarna Holland. Na een paar maanden voorged naar
Bandung In de Jap. bezetting op 93 j. leeftijd overleden,
mocht buiten de transport blijven + 2 dochters die na zijn
dood in huw.

Van der Boon

MM

Toon eerst getrouwd met een Pelon die verpleegster was
Er is een Pelon, die Piet heet, oogarts uit 1^e huwelyk dominee
Pelon,

Na de benijding huwde Toon met Jenniggi Pelon, zij zijn 23 jaar
getrouwd in Itenstede getr., daar wonen zij nog Rembrandt-
laan 32, huis van Piet Pelon, Toon en Jen wonen in de
parture bijna 20 jaar, Piet is overleden en zijn weduwe
woont nu met de jongste stiefzuster en haar man + 3 kinderen
aan de overkant van ons.

Bandjermasin 3 dochters geboren:

1. Elizabeth Hilda Johanna Wilhelmina Helena
2. Maria Abeltje Johanna
3. Jenniggi Johanna

Toon Jenniggi 5 weken oud was verhuisd we Bandjermasin
de vader Pelon ging toen naar Holland en tante van met 3 baby's
naar Java.

6 jaar in Madura gewoont, daar zijn de drie jongere zusters
geboren

4. Jakoba Johanna Pelon

5. Eunice Johanna " was benoemd voor school in B., maar moest
in Holland blijven om
wonderlyk only.

6. Cornelia " " 1938 leraar Duits te Batavia benoemd